

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 48.

Extraordinair Session.

20de Møde.

Tredagen den 21de Septbr. Aften Kl. 7.

(Fortf.)

Tscherning (fortsat): Den Løsning, som jeg dengang foreslog, er bleven Grundlaget, jeg siger hverken forbedret eller forværret, for vort nærværende Valgsystem til Folkethinget. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han, naar han nu seer, at jeg forfølger og forsværer det samme System i det Dieblit, hvor det skal knækkes, og knækkes ligeoverfor en Forsamling, der atter skal blive Herre over, hvorledes den menige Stand skal kunne behandles navnlig med Hensyn til Værnepligtens Udførelse, da kan bebrejde mig, at jeg forandrer politisk Standpunkt. Jeg vil ikke tage flere Exemppler. Jeg har ikke, som den ærede Rigsdagsmand har sagt, forandret mit Formaal; men jeg har vel forandret Midlerne til at opnaae dette Formaal. Jeg har i det Hele taget gjort mig til Regel hellere at gaae tilside og vinde Kraft og Styrke igennem de Midler, der ere, end løbe Panden mod Muren og derved slaae den i Stykker uden Nytte; men han vil ikke kunne paavise noget Formaal af mig, som jeg har forandret.

Jeg skal nu gaae ind paa Noget, der kan have en vis Vigtighed her. Jeg har været af den Overbeviisning, at vi skulle arbejde hen til, at Holsteen skulde blive sondret fra Slesvig, og at i det Hele taget Grundlaget for Schleswig-holsteinismen, der var bleven berettiget ved Regjerings Fremgangsmaade, skulde forlades. Jeg har alvorligt bestræbt mig derfor, jeg har for-

fulgt dette Formaal gennem alle Instanser, og man skal ikke kunne sige, at jeg nogensinde har sluppet det af Syne. Jeg har derimod meget ofte og meget tidligt, da mange Andre gif løs paa at kaste Holsteen bort, offentlig i det Blad, som den ærede Rigsdagsmand har omtalt, skrevet Artikler, hvori jeg har defineret Holsteens Stilling til det øvrige Land, og jeg har der sagt: Vi kaste det ikke bort, og vi behøve ikke at kaste det bort. Der har været ført mange Stridigheder om det; der har været et Parti, som ogsaa har arbejdet imod Schleswig-holsteinismen, og som har sagt, at det var vort Formaal at kaste Holsteen bort; men saa ofte jeg har sat Penen til Papiret, har jeg benægtet, at det var vor Hensigt. I 1848 blev jeg ved Omstændighedernes Magt ført ind i en Virkekreds, hvor jeg fik en mere afgjørende Indflydelse. Jeg har fra tidligere Tid erklæret, at Løsningen af vore indre Forhold kun kunde skee igennem en foederativ Forsatning, fordi enhver Statsdeel derved knyttes til hine Giendommeligheder, og fordi, naar vi gjorde dette, vilde vi meget snarere naae til en nyttig Overenskomst med Hensyn til de væsentlige Formaal end paa den anden Wei. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han og en Mængde andre Medlemmer, der have arbejdet og fægtet imod mig for den Sags Skyld uden dog at have kunnet paavise nogen anden Wei eller stille sig i Spidsen for Noget, der kunde føres igennem, kunne modbevise dette. De maae vel lægge Mærke til, at da Kampen var paa sit Høieste, da var det Parti, for hvilket jeg, om jeg saa maa sige, var Leder, i Minoriteten; Majoriteten var i de andre Hænder, og det ikke alene paa den Maade, at de kunde tælle den op